

Végre egy örökkévaló család

Írta: Jane McBride

Igaz történet alapján, magyar átdolgozás

„[A]mit megpecsételsz a földön, az pecsételve lesz a mennyben” (Hélmán 10: 7).

Mit jelent az, hogy „A családok örökkévalók”? – kérdezte Mia. Lépett néhányat a bábujaival a társasjáték tábláján. Éppen a legjobb barátnőjénél, Zoénál társasoztak a nappaliban. A falon lógott egy kép, amelyre ez volt írva: „A családok örökkévalók”. Mia kedvtelve ízlelgette a szavakat.

„Azt jelenti, hogy még akkor is egy család maradtok, miután meghalsz” – magyarázta Zoé. Lerakott egy kártyát, és lépett a bábujaival.

Mia körülnézett a szobában. Semmi különöset nem látott: kanapék, asztalok, párnák és egy tévé. Zoé otthonában mégis valahogy mást érzett, mint a sajátjukban. „Neked örökkévaló családod van?” – kérdezte Mia.

Zoé mosolyogva nézett fel a játékból. „Igen! Anyu és apu a templomban házasodtak össze. Így aztán mi örökre együtt lehetünk.”

„Ezért van olyan másmilyen érzés nálatok?” – kérdezte Mia.

Zoé zavartnak tűnt. „Másmilyen?”

Mia nem tudta, hogyan magyarázza el, hogy mit érez Zoé otthonában. Boldog és melegengető érzés volt. De ez így elég furán hangzott volna. „Mindegy – mondta. – Játsszunk tovább.”

Aznap este Mia egyre csak Zoé örökkévaló családján gondolkodott. Tetszett neki az az érzés, ami Zoé otthonában fogta el. Mia családja egy másik országba készült költözni, és már csak pár nap volt hátra az indulásig. Azon töprengett, hogy vajon mit fog érezni az új otthonukban.

„Anyu, Zoé házában olyan boldog érzés van! – mondta Mia, miközben Anya betakargatta. – Szeretném a mi új házunkban is azt érezni.” Mia belegondolt, hogy milyen nagyon szereti Anyát, Apát és az öccseit. „Szeretném, ha a mi családunk is örökkévaló lenne.”

Anyu csendben hallgatta, majd azt mondta: „Én is szeretném.”

Másnap Anya felhívta Zoé anyukáját. Megtudta, hogy Zoé családja Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházába jár.

„És is szeretnék abba az egyházba járni” – mondta Mia a szüleinek csomagolás közben. Mostanra a házuk már majdnem üres volt.

„Zoé anyukája azt mondta, segít nekünk megkeresni, hogy hol van ilyen egyház ott, ahova megyünk” – mondta Apa, miközben egy újabb dobozt tekert körbe ragasztószalaggal.

Mia elmosolyodott, és izgatott remegést érzett a gyomrában. Talán az új házukban majd lehet olyan melegengető és boldog érzés, mint Zoénál!

Miután beköltöztek az új otthonukba, Mia családja elkezdett járni az egyházba. Az emberek nagyon kedvesek voltak ott. Mindenki tegeződött, és testvérnek nevezték egymást. Mia és az öccsei elkezdtek járni az Elemibe. Nagyon szeretett énekelni és szentírásokat olvasni.

Hamarosan két fiatal nő jött el Mia házába. A nevük Justin nővér és Ramos nővér volt, és misszionáriusok voltak. Beszéltek Mia családjának Mennyei Atyáról, Jézusról és a Mormon könyvről. Mia örömmel hallgatta, amit az evangéliumról tanítottak. Még az öccsei is csendben ültek és figyeltek!

Mia beszélt Justin nővérnek és Ramos nővérnek Zoé otthonáról. „Azt szeretném, hogy nekem is örökkévaló családom legyen, mint Zoénak.”

„Mennyei Atya azt szeretné, ha mindannyiunknak örökkévaló családja lenne – mondta Ramos nővér széles mosollyal. – Azt akarja, hogy boldogok legyünk.”

Mia családja hamarosan úgy döntött, hogy megkeresztelkedik.

Zoé és a családja pedig megtette a hosszú utat, hogy eljőjön a keresztelelésre. Egy évre rá megint eljöttek. Ezúttal azért, hogy ott legyenek, amikor Miát és a családját egymáshoz pecsételik a templomban!

A pecsételést követően Mia ott állt fehér ruhában a templom előtt a családjával. Mindenkinek fülig ért a szája. Mia melegséget és békességet érzett. „Most már örökkévaló család vagyunk!” – mondta boldogan.

„Úgy van – mondta Apa. – Örökkévaló család vagyunk.” ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Coloradóban él.

